

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ตายจากสำนักรัฐของร่างกายของลูก นั่นคือตัดความรักของลูกสำหรับร่างกายที่เก่าไม่บริสุทธิ์และมีความรักที่แท้จริงสำหรับพ่อผู้เดียว

คำถาม: อะไรคือความงามตามธรรมชาติที่ลูกๆ มีในยุคแห่งการบรรจบพบกัน?

คำตอบ: การอยู่อย่างได้รับการประดับตกแต่งอย่างสม่ำเสมอด้วยเพชรพลอยของความรู้คือความงามตามธรรมชาติของลูก ใบหน้าของผู้ที่อยู่อย่างได้รับการประดับตกแต่งด้วยเพชรพลอยของความรู้จะเบิกบานเช่นดอกไม้ในความทุกข์ ถ้าไม่มีความสุขจะต้องมีนิสัยแห่งสำนักที่เป็นร่างบางอย่างอย่างแน่นอน ซึ่งด้วยนิสัยนี้ก็เลวอื่น ๆ ทั้งหมดจะปรากฏขึ้นมา

เพลง: เปลวไฟได้จุดขึ้นในชุมชนสำหรับแมลงเมา

โอมซานติ ความหมายของเพลงนี้พิเศษสุด ความรักเกิดขึ้นเพื่ออะไร (สำหรับการตาย) ความรักของลูกมีเพื่อใคร? เพื่อพระเจ้าเพราะลูกต้องตายไปจากโลกนี้และไปหาท่าน! ลูกได้เคยรักใครเช่นนี้หรือไม่ที่ลูกจะมีความคิดที่จะตายเพื่อผู้หนึ่ง แล้วใครเล่าจะต้องการรัก? ความหมายของเพลงนี้น่าอัศจรรย์อย่างมาก! แมลงเม่ารักเปลวไฟ แมลงเม่าทั้งหลายบินรอบเปลวไฟและแล้วก็ตาย ลูกเช่นกันต้องละร่างกายของลูกเมื่อลูกมาหาพ่อ นั่นคือลูกสลัดทิ้งร่างกายของลูกในการจดจำระลึกถึงพ่อ ถ้าลูกต้องตายสำหรับใครบางคนที่ถูกรัก ผู้หนึ่งก็จะกลายเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ เหตุนี้เองผู้คนจึงกลัว พวกเขาทำทานทำบุญ ไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ เพื่อที่จะไปหาพระเจ้า เมื่อใครกำลังจะจากร่างของเขา ผู้คนก็บอกเขาให้จดจำพระเจ้า พระเจ้ามีชื่อเสียงอย่างมาก เมื่อท่านมาท่านทำลายทั้งหมดของโลกเก่า ลูกๆ รู้ว่าลูกได้มาที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้เพื่อที่จะไปจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ โลกเก่าได้ชื่อว่าเป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์, นรก พ่อแสดงหนทางไปสู่โลกใหม่แก่ลูก: เพียงจดจำพ่อเท่านั้น ฉันคือพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อ ลูกชายได้รับความมั่งคั่ง ทรัพย์สมบัติ บ้าน ฯลฯ จากพ่อของเขา แต่ลูกสาวไม่ได้รับมรดกใด ลูกสาวถูกส่งไปยังอีกบ้านหนึ่งซึ่งหมายถึงพวกเขาไม่ใช่ทายาท ผู้เดียวนั้นคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ทุกคนต้องไปหาท่าน และตาย พ่อมาในเวลาใดเวลาหนึ่งอย่างแน่นอนและพาทุกคนกลับบ้าน เพราะมีมนุษย์เพียงเล็กน้อยในโลกใหม่ มีผู้คนมากมายในโลกเก่า ในโลกใหม่มีมนุษย์เพียงเล็กน้อยมากแต่มีความสุขอย่างมาก ในโลกเก่ามีมนุษย์มากมายและมีความสุขมากมายด้วยเช่นกัน เหตุนี้เองพวกเขายังเฝ้าแต่ร้องเรียกบาบาคานธี ผู้ที่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นพ่อของอินเดีย ก็เคยพูดว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์โปรดมา! เขาไม่ได้รู้จักท่าน ลูกเข้าใจว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และท่านคือผู้ปลดปล่อยทั้งโลก ไม่ใช่ทุกคนทั้งหมดจะเชื่อในรามและสีตา นี่เป็นความผิด (การพูดว่ารามผู้เป็นของสีตาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์) ทั้งโลกพิจารณา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดว่าเป็นผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทาง ท่านปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ โอเค เป็นใครที่สร้างความทุกข์ให้กับลูก พ่อไม่สามารถสร้างความทุกข์ให้กับลูกได้ เพราะว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านคือผู้เดียวผู้ที่พาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดินแดนแห่งความสุข ลูกคือลูกๆ ทางจิตของพ่อทางจิตนั้น พ่อเป็นเช่นไร ลูกก็เป็นเช่นนั้น! พ่อทางโลกมีลูกๆ ทางร่างกาย ลูกๆ ต้องเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและเข้าใจว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาแล้วเพื่อให้มรดกแก่ลูก ลูกไม่ควรลืมนะลูกเป็นนักเรียน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าชีพบาบาให้มูรีลที่มรุบัน ท่านไม่ได้เป่าขลุ่ยไมไ่ (มูรีล) การร่ายรำของกฤษณะและการเป่าขลุ่ยนั้นทั้งหมดเป็นหนทางบักตี ลูกไม่สามารถพูดได้ว่ากฤษณะให้มูรีล เป็นชีพบาบาผู้ที่ให้มูรีล ผู้ที่ประพันธ์เพลงที่ดีมากมายจะมาหาลูก โดยทั่วไปแล้วเป็นผู้ชายผู้ที่ประพันธ์เพลง ลูกต้องไม่ร้องเพลงของหนทางบักตี ลูกเพียงแต่ต้องจดจำชีพบาบาเท่านั้น พ่อพูดว่า: จดจำฉันอัลฟาชีวิตนั้นเป็นเพียงจุด เมื่อนักธุรกิจเขียนเลขศูนย์พวกเขาก็พูดว่า “ชีพ” พวกเขา ก็จะเติมศูนย์หลังเลข 1 และนั่นก็กลายเป็น 10 และแล้วอีกจุดหนึ่ง และนั่นก็กลายเป็น 100 ลูกต้องจดจำชีพบาบาด้วยเช่นกัน มากเท่าที่ลูกจดจำชีพบาบา ตามนั้นลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างมากเป็นเวลาครึ่งวงจรมิมีมนุษย์ที่ยากจนใดที่นั่น ทั้งหมดนั้นอยู่อย่างมีความสุข ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ใดเลยที่นั่น บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ และลูกจะกลับมามั่งคั่งอย่างมาก นี้เรียกว่าเป็นการหารายได้ที่แท้จริงจากพ่อที่แท้จริง และเป็นสิ่งนี้จะไปกับลูก มนุษย์ทั้งหมดกลับไปมือเปล่า แต่ลูกต้องกลับไปพร้อมมือที่เต็ม จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายว่าเมื่อมีความบริสุทธิ์จะมีความสุขและความมั่งคั่งด้วยเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์ในตอนแรก และแล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ชันยาสชินันกล่าวได้ว่าถึงบริสุทธิ์ ลูกนั้นมีการสละละทิ้งที่เต็มสมบูรณ์ ลูกรู้ว่าพวกเขานั้นมีความสุขมากเพียงไร พวกเขามีความสุขเล็กน้อยและแล้วก็มีความทุกข์ ทั้งหมดนั้นคือหนทางบักตี ในหนทางบักตี เมื่อพวกเขากราบไหว้หนุมาน พวกเขาได้nimิตของหนุมาน มีการชุมนุมมากมายของเทวีซานติกา (เทวีผู้เป็นสัปเหร่อ) จะมีภาพลักษณ์ของเธอด้วยเช่นกัน ใครก็ตามที่พวกเขาคิดถึง ผู้หนึ่งก็จะปรากฏเบื้องหน้าพวกเขาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับอะไรจากสิ่งนั้น การชุมนุมหลายรูปแบบเกิดขึ้นเพราะพวกเขาหารายได้เพื่อเลี้ยงชีพของพวกเขาจากการชุมนุมเหล่านั้น ทั้งหมดนั้นเป็นธุรกิจของพวกเขา พวกเขาพูดว่าธุรกิจทั้งหมดนั้นไม่มีค่าใดนอกจากธุรกิจของการเปลี่ยนไปเป็นนารายณ์ แต่น้อยคนนักที่ใครจะทำธุรกิจนี้ หลังจากเป็นของพ่อลูกต้องให้ทุกสิ่งแก่พ่อรวมทั้งร่างกายของลูก เพราะลูกรู้ว่า

ลูกต้องการร่างกายใหม่ พ่อพูดว่า: ลูกสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะ แต่เพียงเมื่อดวงวิญญาณกลับมาหาสาโทประธานจากทาโมประธานเท่านั้น ในดินแดนของกฤษณะ ไม่มีใครที่จะเรียกหาว่า: โปรดทำให้เราบริสุทธิ์เถิด ที่นี้มนุษย์ทั้งหมดร้องเรียกว่า: โอ ผู้ปลดปล่อย มา! ปลดปล่อยเราจากโลกของดวงวิญญาณบาปนี้ เวลานั้นลูกรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้านไปพร้อมกับท่าน เป็นการดีที่จะไปที่นั่น ผู้คนต้องการความสงบแต่พวกเขาทั้งหลายไม่รู้ว่าความสงบคืออะไร ไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยไม่มีการกระทำ ความสงบอยู่ในดินแดนของความสงบ และแล้วลูกต้องนำร่างมาใช้และมีการกระทำอย่างแน่นอน ในยุคทองพวกเขาอยู่อย่างสงบ แม้ขณะมีการกระทำกรรม ผู้คนมีประสบการณ์ของความทุกข์เมื่อมีความไม่สงบ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องขอความสงบ ลูก ๆ เวลานั้นรู้ว่าดินแดนของความสงบคือบ้านของลูก ในยุคทองลูกมีความสุข ความสุข และทุกสิ่งอื่น เวลานั้นลูกต้องการทั้งหมดนั้น หรือว่าเพียงความสงบ? ลูกมีประสบการณ์ของความทุกข์ที่นี่ และเหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหา พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มาที่นี่ ผู้คนมีการทำบัตติเพื่อที่จะบรรลุถึงพระเจ้า บัตติในตอนแรกไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วก็กลับมาเป็นสิ่งเจือปน จงมองดูว่าพวกเขาทำอะไรในบัตติที่มีความเจือปน! มองดูว่ามีการแสดงไวชัดเจนมากเพียงไรในภาพบันได อย่างไรก็ตามลูกควรพิสูจน์ว่าพระเจ้าเป็นใครก่อน ใครทำให้ศรัทธาเป็นเช่นที่เขาเป็น? เขาเคยเป็นใครในชาติเกิดก่อนหน้าของเขา? ลูกต้องมีศิลปะวิธีอย่างมากเมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้ หัวใจของผู้ที่ทำงานรับใช้อย่างดีจะเป็นที่เห็นได้ในสิ่งนั้น ผู้ที่ศึกษาอย่างดีในมหาวิทยาลัยก็จะก้าวหน้าไปอย่างแน่นอน สิ่งนี้ต่างลำดับกันไป บ้างนั้นก็หัวทิ่ม ดวงวิญญาณพูดกับชีพบบาว่า เปิดลิ้นคบนสติปัญญาของฉัน พ่อพูดว่า: พ่อได้มาเพื่อเปิดลิ้นคบนสติปัญญาของลูก แต่การกระทำของลูกก็เป็นเช่นว่าลิ้นคบนสติปัญญาไม่ได้เปิด ดังนั้นบาบาจะสามารถทำอะไรได้? ลูกได้ทำบาปมากมาย บาบาจะทำอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้เล่า? ถ้าลูกบอกครูของลูกว่าลูกไม่ได้กำลังศึกษาเล่าเรียน ครูจะสามารถทำอะไรได้? ครูก็จะไม่มีความเมตตาพิเศษ บางทีเขาอาจให้เวลาพิเศษแก่ลูก และลูกก็ไม่ได้ถูกห้ามในสิ่งนั้น มีรูปนิทรรศการมากมายที่ยังไม่ได้เอาไปใช้ ดังนั้นจงนั่งและฝึกฝน ในหนทางบัตติบ้างบอกลูกให้ับลูกบัตติของลูกประจำ และบ้างก็บอกลูกให้พำนักสมาธิ ที่นี้พ่อให้คำแนะนำของตัวท่านเองแก่ลูก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ซึ่งจากพ่ออันนั้นลูกได้รับมรดก ในยุคทองลูกจะได้รับมรดกของลูก เรียบร้อยแล้วจากพ่อจากเหนือโลก และดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดที่จะจดจำท่านที่นั่น ลูกได้รับมรดกของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ดังนั้นจงประกาศสิทธิในมรดกที่เต็มสมบูรณ์จากพ่อ พ่อพูดว่า: อย่าได้ขึงแวงในกิเลส ถ้าลูกลืมนิสัยกิเลสแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด สิ่งนั้นก็จะเป็นพินทุขึ้น เมื่อบางคนสุขุบนุหรีครั้งหนึ่งและเขาก็จะได้รับการแต่งแต้มสีสันด้วยเพื่อนนั้น และแล้วก็ยากที่จะตัดขาดจากนิสัยนั้น พวกเขาให้ข้อแก้ตัวมากมาย ลูกต้องไม่เริ่มนิสัยใดๆ และลูกต้องหยุดนิสัยที่เลวร้ายทั้งหมด พ่อพูดว่า: สละทิ้งสำนึกกูรูของร่างกายขณะที่มีชีวิตอยู่และจดจำพ่อ เหล่าเทพนั้นได้รับการเสนออาหารที่บริสุทธิ์เป็นโปกเสมอ ลูกเช่นกันต้องรับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ ลูก ๆ เวลานั้นต้องอยู่อย่างร่าเริงแจ่มใสเช่นดอกไม้ เมื่อหญิงสาวพบสามีของเธอ ใบหน้าของเธอก็เริ่มเบ่งบาน เมื่อเธอสวมใส่เพชรพลอยที่สวยงามและเสื้อผ้าที่ดี เธอก็เริ่มที่จะเปล่งประกาย เวลานั้นลูกสวมใส่เครื่องประดับของความงาม ในยุคทองลูกมีความงามตามธรรมชาติ กฤษณะนั้นได้ชื่อว่าเป็นสุนดรา(Sundar-สวยงาม) ราชา ราชนี เจ้าชาย และเจ้าหญิงทั้งหมดนั้นสวยงาม แม้ธรรมชาติที่นั่นก็สาโทประธาน ไม่มีใครที่นั้นสามารถสร้างความงามตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับความงามของลักษมีและนารายณ์ได้ ไม่มีใครสามารถเห็นเขาทั้งสองด้วยตาทั้งสองนี้ ไซ่ ลูกได้นิมิต แต่ไม่มีใครสามารถสร้างภาพเหมือนจากนิมิตนั้นได้ ไซ่ ถ้าจิตรกรได้รับนิมิตและเขานั่งและวาดภาพในช่วงขณะนั้นก็เป็นไปได้แต่ก็ยาก ดังนั้นลูก ๆ ควรที่จะมีความซาบซึ้งอย่างมากว่าบาบาได้มาแล้วเพื่อพาลูกกลับไป ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูกจากบาบา 84 ชาติเกิดของเราในเวลานี้มาถึงจุดสิ้นสุด เมื่อสติปัญญาของลูกมีความคิดเช่นนี้ ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความทุกข์ ลูกไม่ควรที่จะมีแม้ความคิดเล็กน้อยที่สุดเกี่ยวกับกิเลส พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เหตุนี้เองตรุพดีจึงร้องเรียกหา พ่อพูดว่า: ฟังพ่อท่านนั้นและถ่ายทอดศรัทธาที่ของพ่อแก่ผู้อื่น พ่ออันนั้นอดลูกชายและลูกชายก็อดพ่อ ใครคือพ่อ? พ่อชีวา ชีวาและชาลิแกรม เป็นที่จดจำ ทำตามทุกสิ่งซึ่งชีพบบาบอกลูก “ทำตามพ่อ!” นี่คือการยกย่องของท่าน พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ผู้อ่อนหวานทำตามพ่อ และกลับมาบริสุทธิ์ เป็นเพียงด้วยการทำตามฉันที่ลูกจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ เมื่อลูกทำตามพ่อทางโลกของลูก ลูกก็ลงบันไดมาถึง 63 ชาติเกิด เวลานั้นลูกต้องทำตามพ่อเบื้องบนโลกนี้ และปีนขึ้นไป ลูกจะต้องกลับไปพร้อมกับพ่อ พ่อพูดว่า: ทุกเพชรพลอยนั้นมีค่านับแสน ารูปี พ่ออธิบายแก่ลูกทุกวัน: ลูก ๆ ผู้อ่อนหวานที่สุด ก่อนอื่นใด จงให้คำแนะนำของสองพ่อแก่ทุกคน พ่อทางโลกนั้นให้มรดกเพื่อที่จะกลับมาไม่บริสุทธิ์แก่ลูก แต่พ่อจากเหนือโลกนั้นให้มรดกแก่ลูกที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีความแตกต่างอย่างมาก! พ่อจากเบื้องบนเวลานี้พูดว่า: จงกลับมาบริสุทธิ์! ผู้ที่ขึงแวงในกิเลสได้ชื่อว่าเป็นไม่บริสุทธิ์ พันธกิจของลูกคือการแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์ให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พ่อจากเบื้องบนในเวลานี้ก็บอกลูก ๆ ให้กลับมาบริสุทธิ์ เนื่องจากการทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ลูกควรจะทำอะไร? ลูกควรที่จะทำตามการชี้แนะของพ่อจากเบื้องบนอย่างแน่นอน ลูกควรขอให้พวกเขาเขียนสัญญาที่นิทรรศการว่า: จะทำตามพ่อจากเบื้องบนใช่หรือไม่? จะหยุดอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์หรือไม่? ลูกควรเขียนว่า: เพียง

พ่อท่านนั้นประกันสิ่งนี้ ลูกก็สามารถประกันสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน เหตุใดลูกจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์ดังที่ลูกต้องเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มา? ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ วันแล้ววันเล่าลูก ๆ ควรอยู่อย่างมีความสุขมากขึ้นว่าพ่อกำลังให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รัก ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้สร้างนิสัยที่สกปรกหรือไม่ดีใด ๆ และละทิ้งสำนักของร่างกายขณะที่มีชีวิตอยู่ อยู่อย่างร่าเริงเบิกบานเช่นดอกไม้
2. ทำตามพ่อจากเหนือโลกนี้และกลับมาบริสุทธิ์ ทำสัญญาที่จะทำตามศรัทธาของท่าน และพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน

พร: ขอให้ลูกอุทิศจิตสำนึกของร่างกายและอุทิศตัวลูกเอง และกลับมาโยคยุกต์และเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ทุกการกระทำของผู้ที่อุทิศจิตสำนึกของร่างกายของเขากลายเป็นกระจก เมื่อลูกอุทิศบางสิ่งให้กับคนอื่น สิ่งนั้นไม่ได้ อาจพิจารณาได้ว่าเป็นของลูกอีกต่อไป โดยการอุทิศจิตสำนึกของร่างกายของลูก ความรู้สึกที่ร่างกายเป็นของลูกก็จบสิ้น และแล้วความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกายก็จบสิ้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นเท่านั้นที่ถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่อุทิศตนอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่อุทิศตัวเขาเองในวิธีการนี้ถูกกล่าวได้ว่าเป็นโยคยุกต์และเป็นอิสระจากบ่วงพันธะ ทุกความคิดและการกระทำของพวกเขาเป็นยุคตียุกต์

คติพจน์: ทำให้พ่อผู้ทรงอำนาจเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและความสำเร็จจะอยู่ที่เท้าของลูก

*** โอม ชานติ ***